

Zwarte dagen in het paradijs

Zwarte dagen in het paradijs

Rutger Cobalt

Schrijver: Rutger Cobalt
Coverontwerp: Rutger van Eijken
ISBN: 9789402170207
© Rutger Cobalt

Dat waren wij dan
Uitgedanst
Eindelijk los
Ik ruik je geur niet meer
Verlang niet langer naar je borst
Ik ben vergeten hoe je kookte
Hoe je lag als je sliep
Ik ken je lijf niet meer

Ik voel de pijn van amputatie
Als ik aan je denk
Mijn hart verpletterd
Mijn geluk gesmoord
Wij zijn niets meer
Niets

Vraag me niet met je te breken
Dat kan ik niet
Dus breek met mij
Vertrek
Loop de straat uit
Ga de hoek om
En kijk nooit meer over je schouder

Ik heb nog zoveel dagen
Dagen die niet tellen
Waarop ik niets
Maar dan ook niets doe
Ik zie geen zin
Zoek die zin
En vraag me af of die zin er is
Kon ik me maar neerleggen bij een zinloos leven
Vegeteren
Films kijken
Bier drinken
En niets
Maar dan ook niets
Van mijn leven maken
Zoals nu

Omarm mij
Houd mij vast
Laat mij niet alleen
Ik ben alleen
Heel alleen
Weet niet waarvoor
Ik überhaupt nog ademhaal
Niemand lost dat op
Jij niet
Ik niet
Niemand

Soms droom ik jou in de keuken met een theedoek
Je droogt de glazen
Vertelt over je dag
Over de actie van een wijnboer
Dat je nootjes kunt scheppen
Niet zoals de god de aarde
Maar gewoon met een schepje en zak
Voor gezelligheid in de avond

Dan droom ik jou in de slaapkamer met een handdoek
Als een tulband om je hoofd
Je lichaam naakt
Met woorden die verhalen over jurkjes
Schoenen en niet te betalen lingerie

En dan droom ik je in mijn hal
Met je tassen en dozen
Je tranen en lichte paniek
Omdat het beter is zo
Anders niet kan
Dat het gaan moet zoals het gaan moet

En ik ontwaak maar niet
Ik schreeuw niet
Heb geen mening over wijn
Over nootjes en je kleren
Ik verdroom mijn leven
Laat mensen komen en weer gaan
Terwijl ik hunker iets of iemand vast te houden

Dan duik je weer op
Pak je mijn hand
Kroel je door mijn haar
Leg je je hoofd op mijn schoot
En weet ik mij geen raad

Ik kan de kloof tussen jou en mij niet overbruggen
Ik ben alleen
Ook als jij er bent
Los jij mijn eenzaamheid niet op

Jij doet je best
Maar ik ben afgesneden
Van jou, van de wereld
Van mezelf

Ik zing red mij niet
Maar wil gered
Opgaan in huizen
In feesten
In diners met vrienden
Meegenomen worden aan jouw hand
Verdwijnen in je schoot
Verbinding voelen
Deelgenoot zijn
Het zijn zoveel woorden
Waar ik buiten blijf

Dag vlinder
Wat fladder je mooi
Van bloem naar bloem
Van tuin naar tuin
Zo vrij
Zo gekmakend jezelf

Als ik jou wil zijn
Ben ik mezelf niet
Maar wie ik ben
Kan ik niet vinden
Ik fladder niet
Maar zit en denk
En die gedachten brengen mij nergens
Niet van bloem tot bloem
Of van tuin tot tuin
Misschien van de bed naar bank
En dan niets meer

Ach vlinder
Ik wil jou niet zijn
Ook jij hebt geen pad
Geen doel
Geen zin
Ik wil mezelf zijn
Overal tegenin
Of juist gedijen in het grote niets
Veel doen en toch niets willen
Dat lijkt mij iets

Zo vaak kroop jij hoog op je kussen
Drukte jij je tepel op mijn lippen
Liet jij me sabbelen als een kind
Voerde je me rust en leven
Bracht jij me terug in het moment

Aan jouw borst gelegen
Vergat ik zin en reden
Werd het leven loom en minder zwaar
De wereld niet groter dan jouw tepel
Nergens strijd, nergens gevaar

We noemden elkaar de liefde van ons leven
Jij de moeder
Ik het kind
Maar je kunt niet aan een tepel leven
Evenmin als van de wind

Daarom heb ik toen je borst verlaten
Ben ik het leven in gegaan
Maar ik honger naar je tepel
Als naar de bron van mijn bestaan

Dans
Dans met mij
Draai pirouettes in de regen
Wieg mijn heupen
Stap vrolijk in het rond
Laat mijn zwieren door het leven
Wrik mij los van vaste grond
Ik wil graag in dromen leven
Geef mij ritme en muziek
Leg je lippen aan mijn oren
Wees mijn leidster en publiek

Kom
Kom, leg je voor mij op tafel
Spreid je benen
Houd je mond
Ik wil naar je lippen kijken
Rafelig roze
Tot je kont
Ik wil spelen met je haartjes
Proeven aan je nat
Ik wil opgaan in de plooien
Voelen waar het leven zat
Ik wil al je lijnen volgen
Weten waarvan je trilt en beeft
Je knopje stil beroeren
En horen dat je leeft

Ik wil opgaan tussen je benen
Tot ik alles van je ken
Tot jij komt
En ik in tranen
In je kut verdwenen ben